

ПАЛАЙ НАД СВЕТАМ, ФАКЕЛ САЛІДАРНАСЦІ!

З вялікай цікавасцю чакалі камсамольцы і моладзь Беларусі сустрэчы з дэлегатамі Сусветнага форуму салідарнасці моладзі і студэнтаў за нацыянальную незалежнасць і вызваленне, за мір. Задоўга да адкрыцця форуму юнакі і дзяўчаты рыхтавалі свае працоўныя падарункі, выказвалі сваю падтрымку ідэям гэтай вялікай сустрэчы юных.

У дні работы парламента юных па ўсёй краіне адбываліся мітынгі, сходы, канферэнцыі маладых будаўнікоў камунізма, на якіх абмяркоўваліся пытанні ўдзелу моладзі ў вялікім рэвалюцыйным руху на планеце.

А пасля закрыцця форуму па запрашэнню Камітэта маладзёжных арганізацый БССР дэлегаты наведвалі розныя раёны рэспублікі. Гасцямі беларускай моладзі былі

пасланцы Чэхаславакіі, Кеніі, Басуталенда, Уганды. Па прапанове многіх камсамольскіх арганізацый з 24 верасня па 1 кастрычніка ў рэспубліцы быў праведзены тыдзень салідарнасці моладзі Беларусі з моладдзю Афрыкі.

Дэлегаты форуму пабывалі ў гасцях на Мінскім трактарным заводзе, камвольным камбінаце, Беларускам аўтамабільным заводзе, у саўгасе «Зарэчча» Барысаўскага раёна, у Мінскім палацы піянераў, у школе № 24, сустрэліся з маладымі паэтамі, артыстамі, мастакамі. А 30 верасня яны прыйшлі да студэнтаў нашага ўніверсітэта. Госці аглязелі вучэбныя аўдыторыі і чыталыя залы, музеі, прысутнічалі на занятках па фізкультуры ў выкладчыка М. А. Шэйнемана, пазнаёміліся з жыццём, вучобай і

бытам студэнтаў падрыхтоўчага факультэта. Госці задалі шэраг пытанняў в. а. рэктара А. Я. Малышаву.

Сустрэча ва ўніверсітэце была апошняй перад ад'ездам гасцей з Мінска сустрэчай з беларускай моладдзю. Таму прадстаўнікі дэлегацыі ў выступленнях падзяліліся ўражаннямі аб сваім знаходжанні ў рэспубліцы. Вось што сказаў Майкл Сефадзі (Басуталенд):

— Пакідаючы сталіцу Беларусі, мы сапраўды можам сказаць, што адчулі салідарнасць беларускай моладзі. Мы верым, што ў нас ёсць агульныя інтарэсы з моладдзю сацыялістычных краін. На форуме мы адстаялі адзінства сіл юных. Маскоўскі форум сапраўды быў форумам моладзі свету. Моладзь з усіх куткоў свету гаварыла свабодна аб сваіх праблемах, выпрацавала агульную лінію, прыняла дэкларацыю. Барацьба за нацыянальную незалежнасць уступіла ў рашаючую стадыю. А барацьба за нацыянальную незалежнасць — гэта ёсць і барацьба за мір.

— Як толькі мы заваюем вызваленне ад каланіяльнага прыгнёту, мы будзем будаваць новае грамадства, мы будзем вы-

пускаць такія ж трактары, мець такую ж жывёлу, як у вас, нашы дзеці будуць апрадуць так жа прыгожа, як і вышы, — так закончыў сваё выступленне Майкл.

Безумоўна, за некалькі дзён немагчыма было адказаць на ўсе запрашэнні, якія праступілі ад камсамольскіх арганізацый прамысловых прадпрыемстваў, навучальных устаноў, калгасаў і саўгасаў рэспублікі. Бо вельмі многа было жадаючых выказаць непасрэдна дэлегатам свае думкі аб пытаннях, што абмяркоўваліся на юнацкай асамблеі, выказаць сваю падтрымку ідэям дэмакратычнага маладзёжнага руху. Ды гэта, бадай, і немагчымая рэч — пачуць адначасова думкі і разважанні соцень тысяч усхваляваных юнакоў і дзяўчат.

Але пульс нашага жыцця, наша нястрыманнае наступленне ў будаўніцтве новага грамадства, актыўны ўдзел моладзі ў гэтай стваральнай працы, безумоўна, змаглі адчуць дэлегаты форуму, госці беларускай моладзі. Шмаглікія сустрэчы, спрэчкі, гутаркі былі хвалоўнымі доказамі братэрскіх пачуццяў савецкіх юнакоў і дзяўчат да прадстаўнікоў змагаючайся моладзі ўсіх кантынентаў.

І. СЯРГЕЕВ,
аспірант кафедры гісторыі КПСС,
член ЦК ЛКСМБ.

Пралетары ўсіх краін, яднайцеся!

Беларускі УНІВЕРСІТЭТ

ОРГАН ПАРТКОМА, РЕКТАРАТА, МЯСЦКОМА, КАМІТЭТА КАМСАМОЛА і ПРАФКОМА
БЕЛАРУСКАГА ДЗЯРЖАУНАГА УНІВЕРСІТЭТА імя У. І. ЛЕНІНА

№ 36 (578) Субота, 3 кастрычніка 1964 г. Год выдання XVII-ы Цана 1 кап.

Набалелае пытанне

Фізічны факультэт — буйнейшы за ўніверсітэце. На дзённым і ввечэрнім аддзяленнях тут займаюцца 1646 студэнтаў. Гэта больш, чым у некаторых інстытутах нашага горада. Вучэбна-выхаваўчы працэс ажыццяўляюць калі ста выкладчыкаў. Прыведзеныя лічбы даюць уяўленне аб складанасці партыйнай работы на факультэце, якая павінна забяспечыць падрыхтоўку высокакваліфікаваных кадраў для школ, навуковых устаноў, прадпрыемстваў рэспублікі.

На справаздачна-выбарчым сходзе пярвічнай партарганізацыі фізфака больш за ўсё ўвагі і было ўдзелена розным аспектам праблемы падрыхтоўкі маладой змены. Былі ў выступленнях камуністаў і абнадаваўчыя запэўненні, прагучалі і трывожныя сігналы. Разбярэмся ў іх.

У справаздачным дакладзе тав. М. П. Халімановіч даволі падрабязна ахарактарызаваў матэрыяльную базу факультэта, дасягненні ў навукова-даследчай рабоце кафедры, праблемнай лабараторыі і СНТ, рост навуковых кадраў. Зразумела, і тут ёсць свае недахопы, але сапраўды прыемна гаварыць пра новы будынак факультэта, дзе размешчаны выдатна абсталяваны лабараторыі, аб тым, што навукова-даследчую і педагагічную работу на факультэце ўзначальваюць 11 вучоных вышэйшага рангу — прафесараў, аб тым, што за паўтарагадовы справаздачны перыяд абаронена 4 падрыхтаваны да абароны 3 і знаходзяцца ў стадыі афармлення 3 дысертацыі, што за гэты ж час былі апублікаваны або прыняты да друку 38 артыкулаў супрацоўнікаў фізфака, што 24 пасланцы факультэта выступалі з дакладамі на ўсеагульных канферэнцыях, нарэшце, што летась на рэспубліканскім аглядзе 16 студэнцкіх работ былі аднесены да вышэйшых катэгорый.

Адзінае, за што варта папракнуць дакладчыка, гэта за тое, што ён не раскрыў, якую ролю ў ажыццяўленні гэтых спраў, вялікіх і малых, адыгралі партарганізацыя, камуністы. А іх на факультэце нямала — 119 чалавек.

І ўсё ж самае балючае месца на фізфаку, яно ж і самае адказнае, вучэбна-выхаваўчая работа са студэнтамі. Слоў няма — гэта «цяжка» факультэт. Але да якога ж часу па акадэмічнай паспяховасці ён будзе цягнуцца ў хвасце ва ўніверсітэце? Тыя зручкі, што адбыліся ў гэтых адносінах, нікога не павінны заспакоіваць. У летнюю сесію 67 працэнтаў студэнтаў атрымалі добрыя і выдатныя адзнакі — гэта на 18 працэнтаў болей, чым у 1962/63 навучальным годзе. Можна было б парадавацца наступіўшаму пералому, калі б у табелі

факультэта не аказаўся 151 «неуд».

Па словах дакладчыка, партарганізацыя разам з дэканатам зрабілі ўсё магчымае, каб пакончыць з двоечнай хваробай. «Рэгулярна праводзіліся гутаркі са студэнтамі, камсоргамі і партгрупамі па пытаннях паспяховасці і дысцыпліны, быў наладжаны кантроль за наведваннем заняткаў. Практыкавалася заохочванне лепшых студэнтаў і пакаранне нядабайных, аж да выключэння з універсітэта». Гэта не пустая пагроза. Сапраўды, за адзін толькі год за акадэмічную неспяховасць і парушэнні вучэбнай дысцыпліны з дзённага і ввечэрняга аддзяленняў факультэта былі выключаны 26 чалавек.

Тав. Халімановіч бачыць корань зла ў недасканалай сістэме адбору абітурыентаў і ў няўменні паступіўшых адразу ж актыўна ўключыцца ў самастойную работу. Дапусцім, што гэта так. Але хто праводзіць адбор будучых фізікаў (і не толькі на прыёмных экзаменах, а непасрэдна ў школах, на алімпіядах, у школе юных фізікаў), хто павінен дапамагчы студэнтам уцягнуцца ў вучобу? Гэтыя пытанні дакладчык абыйшоў. На іх адказалі выступіўшыя ў спрэчках камуністы т. т. Піскуноў, Хаўратовіч, Зяцькоў, Валадзько, Некрашэвіч і іншыя.

Выявілася, што партбюро недастаткова змагалася за авангардную ролю камуністаў у вучобе. Некаторыя камуністы — Марцінчык і Красько (5 курс), Турбан і Кармановіч (4 курс) і іншыя — з сесіі ў сесію атрымваюць нездавальняючыя ацэнкі, а сур'ёзна заняцца гэтымі таварышамі ў партбюро і дэканата не знайшлося часу. Строга гаворачы, работа з

маладымі камуністамі па фізфаку ў значнай ступені пушчана на самацёк. Ім не даюць даручэнняў, на сходах яны адмоўчаюцца. Партбюро недастаткова ўвагі ўдзяляла і падрыхтоўцы да ўступлення ў партыю лепшых студэнтаў і выкладчыкаў. Не выпадкова ж за тры гады ў рады КПСС на факультэце ўступілі толькі тры чалавекі.

Слаба партбюро кіравала работай камсамольскай арганізацыі, якая за апошні час увогуле перастала дапамагаць дэканату ў барацьбе за павышэнне паспяховасці студэнтаў. Дэкан факультэта І. П. Зяцькоў прама заявіў, што сакратара і членаў камітэта камсамола фізфака не бачыць месяцамі. З'яўляюцца яны толькі ў ролі халейнікаў, каб выпрасіць стыпендыю чарговаму «актывісту».

Адсутнасць цеснага кантакта ў рабоце партыйнай і камсамольскай арганізацыі пацягнула за сабой і шэраг прагалаў у выхаваўчай рабоце. На факультэце ўстаноўлены ганебны рэкорд: за год дваццаць студэнтаў былі затрыманы міліцыяй за парушэнні грамадскага парадку.

Хочацца думаць, што сур'ёзная размова, што адбылася на сходзе, не пройдзе дарэмна. У прынятым рашэнні сход нацэліў уноў абраць бюро на пераадоўленне адначасаных недахопаў, на карэнае паліпшэнне вучэбна-выхаваўчай і камсамольскай работы.

У склад бюро ўвайшлі А. Н. Казарын (сакратар), І. Р. Некрашэвіч, І. П. Зяцькоў, А. М. Міхайлаў, Е. А. Піскуноў, Э. М. Шпільскі, І. К. Сінішчук, Е. І. Розіна, П. Л. Салаў, Н. Н. Хаўратовіч, І. А. Кабак.

В. БАРКАН.

На будоўлі ў гарах Вялікай Кабіліі (Алжыр) працуе група савецкіх студэнтаў, у тым ліку дзесяць чалавек з БПІ. Паглядзіце, як уважліва слухаюць арабы тлумачэнні Косці Дэрлюка аб рабоце з івіллірам.

Фота студэнта аддз. журналістыкі Віталія ЛУЦЭНКІ.

100-годдзю І Інтэрнацыянала прысвячаецца

Як і ўвесь савецкі народ, грамадскасць нашага ўніверсітэта шырока адзначыла 100-годдзе Першага Інтэрнацыянала. У многіх акадэмічных групах, на курсах і факультэтах былі праведзены гутаркі і лекцыі, прысвечаныя знамянальнай даце. Многія выкладчыкі і студэнты выязджалі на прадпрыемствы горада з чытаннем лекцый і дакладаў аб сусветна-гістарычным значэнні І Інтэрнацыяна-

ла, аб яго заснавальніках К. Марксу і Ф. Энгельсу.

25 верасня ва ўніверсітэце адбылася навуковая канферэнцыя, прысвечаная 100-годдзю І Інтэрнацыянала. З дакладамі выступілі доктар гістарычных навук Л. М. Шнейерсон («Заснаванне і дзейнасць І Інтэрнацыянала») і дацэнт М. Р. Круцько («Сучасны камуністычны рух — наследнік і прадаўжальнік традыцый І Інтэрнацыянала»).

Вучоба пачалася

Каля васьмісот камуністаў і беспартыйных супрацоўнікаў нашага ўніверсітэта выказалі жаданне займацца ў сетцы партыйнай асветы. Для іх створана 20 тэарэтычных семінараў і 21 палітшкола. У чывер адбыліся першыя заняткі. Яны былі прысвечаны тэме «Характар нашай эпохі і генеральная лінія сусветнага камуністычнага руху».

Партгрупа—цэнтр выхаваўчай работы

Размову аб партсходзе на гістфаку мы пачнём з выступленняў. Іх было дзесяць, што само па сабе паказальна. Але галоўнае ў іншым, у тым, што камуністы гістфака паставілі шэраг прынцыповых пытанняў, якія маюць значэнне для ўсёй партарганізацыі ўніверсітэта.

Па-першае, гэта аб рабоце партгруп. На гістфаку яны маюцца на ўсіх курсах. Яны накіпілі немалы вопыт у выхаванні студэнтаў, у барацьбе за паспяховасць, за дысцыпліну. Многія камуністы штодзённа паказваюць асабісты прыклад ў адносінах да вучобы, да

выканання грамадскага абавязку. Гэта дае добрыя вынікі.

Але, як адзначалі і дакладчык — нам сакратара партбюро Б. А. Мельцэр, і выступіўшыя ў спрэчках т. т. Гарбуноў, Савачкін, Арцямкоў і іншыя, яшчэ не ўсе партгрупы сталі цэнтрам выхаваўчай работы. Гэта асабліва датычыцца да цяперашніх другога і чацвёртага курсаў. У мінулым навучальным годзе больш палавіны пропуская лекцый прыпадае на першы курс. Тут па выніках летняй сесіі восем неспяхваючых. Ці ж не вінаватая ў гэтым партгрупа?!

На чацвёртым і некаторых іншых курсах партгрупы не надаюць належнай увагі індывідуальнай рабоце са студэнтамі. Ды і патрабавальнасць да сябе ў некагортых камуністаў слабая.

На жаль, і на іншых факультэтах, як паказваюць справаздачна-выбарчыя сходы, партыйныя бюро мала ўвагі надаюць ролі партгруп. Гэта трэба ўлічыць у бягучым навучальным годзе.

Па-другое, ужо некалькі гадоў студэнты-гісторыкі ўзнімаюць пытанне аб творчых пасадках па гістарычных мясцінах, у першую чаргу Беларусі. Але да іх голасу не прыслухоўваюцца. І атрымую-

ваецца, што выпускнік ідзе працаваць у школу, за пяць гадоў так і не пабыўшы ў Брэсцкай крэпасці, у старажытных гарадах і г. д.

Гісторыкі гаварылі, што і на іншых факультэтах не заўсёды выкарыстоўваюцца розныя формы падрыхтоўкі кваліфікаваных спецыялістаў — сустрэчы з вядомымі людзьмі, экскурсіі і г. д.

Актыўна прайшоў справаздачна-выбарчы сход камуністаў-гісторыкаў. Ён паслужыць дасягненню новых поспехаў.

М. РЭГІСТАНАУ

Рэспубліканскі агляд студэнцкіх работ

15 кастрычніка пачынаецца чарговы агляд студэнцкіх навуковых работ вышэйшых навучальных устаноў рэспублікі. Студэнты на-

шага ўніверсітэта актыўна вядуць навуковую работу, з'яўляюцца ўдзельнікамі ўсіх аглядаў. У мінулым навучальным годзе ад універсітэта было прадстаўлена на агляд 139 работ. Больш палавіны з іх атрымалі I і II катэгорыі.

Саветам студэнцкага навуковага таварыства факультэтаў, камсамольскім арганізацыям, дэканатам і кафедрам трэба ў апошнія дні перад аглядам асабліва ўважліва і сур'ёзна аднесціся да афармлення і задачы работ на агляд. Неабходна шырэй разгарнуць адбор якасных работ сярод студэнтаў вярняга і завочнага навучання. Кожны студэнт, які займаецца навуковай работай, павінен удзельнічаць у рэспубліканскім аглядзе навуковых работ!

Цэнтральны савет студэнцкага навуковага таварыства ўніверсітэта.

Выдатна, Анатоля!

У Мінску адбылося маладзёжнае першынство краіны па класічнай барацьбе ў чатырох вагавых катэгорыях. Спартсменамі барцы ва ўзросце да 22 гадоў. Адзіны з беларускіх спартсменаў выйшаў у фінал і заваяваў званне чэмпіёна краіны ў сярэдняй вагавой катэгорыі. Гэта Анатоля Антаневіч — аспірант кафедры дыферэнцыяльных ураўненняў універсітэта. Вынік яго сустрэчы з грузінам Амары Бліадзе быў у пэўнай ступені нечаканасцю. Усе сустрэчы да фінала майстар спорту А. Бліадзе праводзіў з вялікай перавагай і лёгка перамагаў сваіх супернікаў. Але фінальная сустрэча з Антаневічам закончылася перамогай беларускага сярэдневагавага, які і заняў першае месца. Анатоля трэнеруецца пад кіраўніцтвам заслужанага трэнера СССР, заслужанага майстра спорту М. Мірскага.

Перад выхадам на сцэну

Фотаэціюд М. КРАСУЦКАГА.

СУСТРЭЧА З ПІСЬМЕННІКАМІ

Многія студэнты філалагічнага і іншых факультэтаў пабывалі на сустрэчы з пісьменнікамі Масквы, Беларусі, якая адбылася нядаўна ў акадэмічным ДOME афіцэраў.

На вечары ішла размова аб новых мастацкіх творах, аб маладым будаўніку камунізму, нашым сучасніку на старонках маскоўскіх і беларускіх часопісаў. Перад прысутнымі выступілі Вадзім Кажэўнікаў, Васіль Быкаў. На вечары майстры мастацкага слова — артысты Белдзяржфілармоніі чыталі ўрыўкі з твораў беларускіх пісьменнікаў, вершы беларускіх паэтаў.

ВЕРШ Э. ЗУБРЫЦКАГА НА ЎКРАЇНСКАЙ МОВЕ

Нам прыемна паведаміць, што верш нашага студэнта Эдуарда Зубрыцкага «Чорнае мора», які мы ў свой час надрукавалі ў газеце «Беларускі ўніверсітэт», вельмі спадабаўся ў Адэскім інжынерна-будаўнічым інстытуце. Нядаўна шматтыражная газета гэтага інстытута «Кадры будовам» надрукавала гэты верш у перакладзе на ўкраінскую мову. Пераклад зрабіў студэнт Г. Дым.

Гэта яшчэ адно летняе фота выкладчыка, біялагічнага факультэта В. Янушэўскага. Зроблена яно ў час адпачынку пасля практыкі былых першакурснікаў, цяпер студэнтаў 2-га курса біяфака.

Увага: наш дзесяты факультэт

15 кастрычніка пачынаецца другі год заняткаў на факультэце грамадскіх прафесій. У гэты дзень адбудуцца першыя лекцыі на аддзяленнях: рэжысёрскім, хармайстарскім, кінафотаамаатару, галграфічным, лектёрскага майстарства, піянерважатах, інструктару фізічнай культуры і суддзяў па спорту.

На факультэце рыхтуюцца кадры кіраўнікоў калектываў і гуртоў мастацкай самадзейнасці. Тэрмін навучання — 2—3 гады. За-

няткі праводзяцца ўвечары двойчы ў тыдзень па дзве гадзіны. У якасці выкладчыкаў на факультэце працуюць кваліфікаваныя спецыялісты.

На рэжысёрскім аддзяленні, які рыхтуе кіраўнікоў драматычных калектываў, выкладае народная артыстка БССР О. В. Галіна. Тут на працягу трох гадоў вывучаюцца асновы рэжысуры, асновы майстарства акцёра, афармленне спектакля, сцэнічны рух, грым, мастацкае слова і інш.

Праграма хармайстарскага аддзялення, якое рыхтуе кіраўнікоў харавых калектываў, складаецца з такіх раздзелаў: харавы клас, музычная грамата: сальфеджыо, асновы гармоніі, музычная літаратура, асновы дырыжыравання, метадыка работы з хорам і фартэп'яна.

Іншыя аддзяленні нашага факультэта грамадскіх прафесій таксама працуюць па вельмі цікавых і змястоўных праграмах, якія разлічаны на 540 вучэбных гадзін.

На факультэт грамадскіх прафесій прымаюцца студэнты ўніверсітэта. Перавага адаецца студэнтам 1-х і 2-х курсаў.

Пры заканчэнні навучання слухачы здаюць экзамены і атрымваюць дыпламы аб прысваенні адпаведнай прафесіі.

Калі ласка, таварышы студэнты, на наш факультэт!

А. КАЖУШКОУ, кандыдат гістарычных навук, дэкан факультэта грамадскіх прафесій.

Слова першакурснікам і аб першакурсніках

Ганаровая ўзнагарода

Міхаіл Ціва — першакурснік філфака. Зусім нядаўна зняў ён гімнасцёрку і армейскія боты. З першых жа дзён ён гарача ўключыўся ў кіруе студэнцкае жыццё.

У Міхаіла свой, асаблівы старт. Пачаўся ён яшчэ там, у вайсковым падраздзяленні. Міхаіл — адзін з многіх, хто на справе падтрымаў пачын ленинскай эстафеты.

Камітэт камсамола, які ўзначальваў камуніст Міхаіл Ціва, вёў барацьбу за дадзенае выкананне сацыялістычных абавязанняў. Падводзячы вынікі эстафеты, прыемна было адзначыць, што воіны падраздзялення, дзе служыў Міхаіл, занялі адно з вядучых месцаў у сацыялістычным спаборніцтве ў гонар 40-годдзя з дня прысваення камсамолу імя Леніна.

Нядаўна ў яго жыцці адбылася значная падзея, Міхаіл атрымаў

высокую ўзнагароду — Грамату ЦК ВЛКСМ, а таварышы па курсе абралі яго партгрупоргам.

А. ЯРОХІН.

Знаёміцеся: Света Джэмязюк

Я хачу пазнаёміць вас з камсоргам першага курса юрыдычнага факультэта Светай Джэмязюк. Дагэтуль яна жыла ў Бабруйска, працавала, як і яе бацька, на Бабруйскім машынабудаўнічым заводзе імя У. І. Леніна.

Света актыўна ўдзельнічала ў грамадскім жыцці завода: была салісткай эстраднага аркестра, з'яўлялася членам таварыскага суда. Там жа, на заводзе, стала кандыдатам у члены партыі.

І вось ажыццявілася яе даўняя мара: яна паступіла ва ўніверсітэт. Таварышы абралі яе сваім камсамольскім важаком.

«У нас цяпер пакуль што выву-

чаюцца агульнападрыхтоўчыя прадметы... У нас ужо было пасяджэнне бюро, абмяркоўвалі план работы... У нас на курсе толькі дзесяць дзяўчат, але хлопцы падабраліся дружныя... У нас будзе добры калектыв». Ніводнага «я» не пачула я ад Светы. Я таксама веру, што на першым курсе юрфака будзе дружны, вясёлы, добры калектыв. І гэтаму будзе прысвечана ўся праца камсорга Светы Джэмязюк.

С. КУРЫЛЬЧЫК, студэнтка 4 курса в.ч. аддз. журналістыкі.

Дзякуй Вам, Галіна Іванаўна!

Галіна Іванаўна Папова — урач-стаматолаг. Яе ведаюць многія студэнты нашага ўніверсітэта, асабліва тыя, хто прыходзіў да яе, каб пазбавіцца ад зубнога болю. Поўнасьцю давяраешся умелым рукам Галіны Іванаўны. Праходзяць мінулы карпатлівай работы. Усё

гатова! Потым і забудзецца, які зуб быў балючы.

Вялікае Вам дзякуй, Галіна Іванаўна, за Вашу добрую працу, сціпную працу урача!

Г. КАРАБІЦКІ, студэнт I курса аддз. журналістыкі.

Сяргей ЗАКОННІКАУ

(I курс аддз. беларускай мовы і літаратуры)

Родныя далі

Тут усё, звычайнае, простае — Неба сіняе, ў кветках лугі, І рабінка танклывыя постаці, У асеннім тумане стагі.

Дарагія, родныя далі — Пры дарозе чатыры сасны, Дзе мне годзі зязюлі кувалі, Наваяналі бярозкі сны.

Не забыцца на ціхіх гоні, На цябе, край дзівосных чар. Забіраю ў сэрца сягоння Неабдымны, як песня, абшар.

ТЫ ДЗЕНЬ У ДУБАВІКАХ

Мы прыехалі ў калгас «Бальшавік» Мінскага раёна ў поўдзень. Машыны спыніліся ля праўлення калгаса.

— Другакурснікі аддзялення журналістыкі? — перапытвае старшыня. — У якую брыгаду жадаеце?

Усе, як адзін, заявілі: — У Дубавікі!

У гэтай вёсцы ўжо былі. Летась тут у нас ёсць свае сябры, знаёмыя.

Адзіны чалавек, які сустрэў нас не вельмі вясёлым позіркам, — вартунык у калгасным садзе. Як толькі мы прыехалі, ён у першую чаргу паказаў нам сваю грозную дубальтоўку.

— Соллю лупіць буду, — суро-ва папярэдзіў ён.

А вясковыя хлапчкі шэптам расказалі, што гэтая стрэльба зусім не страляе.

Размясціліся па хатах. Першыя турботы — арганізаваць харчаван-

не. Валодзя Александровіч згадзіўся быць поварам.

— Галоднымі не будзеце ніколі, — заявіў ён. — Гэта вам не ў інтэрнаце перад стыпендыяй, — дадаў ён жартам.

А на другі дзень — у поле. Работа ідзе зладжана, дружна. Адрозна выдзяляюцца нашы ударнікі. Гэта тры Міколы — Дрозд, Ваўрух, Ермакоў. Не адстаюць ад іх Віктар Леганькоў, Валянцін Гладышаў, Анатоля Ціханавец і іншыя. Адна за адной адпраўляюцца з поля фурманкі з адборнай бульбай. Ураджай вельмі багаты.

— Даўно такога не было, — кажа брыгадзір.

Увечары ходзім у кіно. За дваццаць калеек можна паглядзець аж два фільмы. Для студэнта гэта здорава.

Часам адпраўляемся ў суседнія вёскі Высокае, Ізбіцкае, Усцяж. Асабліва часта ізглядваем у Ізбіцкае. Там працуюць трэцякурс-

нікі з аддзялення беларускай мовы і літаратуры. Разам з імі рыхтуем-ся даць канцэрт мастацкай самадзейнасці ў калгасным клубе. Яшчэ толькі рэпетыцыі, а чарнакося прыгажуню Олечку Карабань, нашу баяністку, ведаюць усе ад малага да вялікага. Хлопцы вакол яе так і круцяцца. А Олечка не-прыступная, як тая царэўна...

Дзень за днём праходзілі працоўныя будні. Кожны з іх заста-нецца ў нашай памяці якім не-будзь здарэннем, вясёлым і ціка-вым. Так яно і павінна быць у людзей маладых. Тым больш, калі людзі гэтыя — студэнты.

Андрэй ЮДЧЫЦ.

Рэдактар М. ЮСЬКА.

Адрас рэдакцыі: г. Мінск, Універсітэцкі гародок, галоўны корпус, 212. Тэл. 2-07 19. Друкарня Белсаўпрофа. АТ 03740. Тыр. 2000. Зак. 3576.